

На изтокъ презъ това поле текатъ водитѣ на рѣка Струма, промѣкватъ се презъ хубавитѣ и плодни полета на Дупнишко и Горно-Джумайско, прорѣзватъ скалитѣ на Крѣсна и се отправятъ къмъ тихитѣ води на Бѣло море, неосжществения идеалъ на българския народъ.

Наистина, малко е Кюстендилското поле, но надали има друго така китно и хубаво като него. Навсѣкжде окоото вижда прочутитѣ кюстендилски градини. Тѣ сж и първото впечатление на пътника, когато навлиза въ полето къмъ града, било съ влака София — Кюстендилъ, или по нѣколкото първокласни шосета, които като свѣтящи лъчи се промѣкватъ между буйната зеленина.

Овощнитѣ градини сж хубаво подредени, дърветата сж съ грижливо почистени корони и варосани дънери. Ако сте тукъ презъ пролѣтѣта, навсѣкжде окоото ви вижда бѣлото отъ нацѣвтѣлитѣ овошки, потънали въ приятна зеленина. Въздухътъ е изпълненъ съ мекъ ароматъ отъ ябълковия цвѣтъ. Презъ есенъта — друга красота, други изненади. Дърветата сж натежали, клонитѣ сж съ превити върхове до земята, препълнени съ божественъ, златисто-червенъ плодъ: ябълки, ябълки, круши, праскови, сливи, колкото си щѣшъ. Изпълва се погледа, душата е наситена съ едно незнайно доволство. Плодоветѣ сж толкова много, и така красиво е всичко, че човѣкъ неволно се пита — възможно ли е всичко това? Дали този кѣтъ отъ хубавото ни отечество не е наистина българския земенъ рай? Но това не е измама, нито е преувеличено. Ако сте тукъ, всрѣдъ овощнитѣ градини, въ изобилието на плодоветѣ, съ които така щедро Богъ ни е дарилъ, ще почувствувате всичката красота на райската градина, на долината на овощията. Ще почувствувате, че сте въ долината на плодоветѣ, въ овощната градина на България.

Кюстендилъ и околността му сж се славили и въ далечното минало. Не напразно римски владетели, а после и турскитѣ султани и бегове сж отседвали въ града или изъ околността, ползувайки се отъ